

Orhan Hocamla Süleymaniye’de...

*EMİNE AKDÜZEN**

Herkesin hayatında iz bırakan acı tatlı ya birçok hadise ya da bazı kişiler vardır. Ömür geçer gider; hayatınızda iz bırakan kişiler, akıp giden hayatın her anında kendilerini hatırlattırır.

Ben iz bırakan hadiseden değil, kişiden söz edeceğim. Eylül ayının son günleri, üniversiteye adım attığım zamanlardı... Tereddüt içindeydim; acaba doğru bir seçim mi yaptım? Kaydımı dondurup başka bir bölüm için tekrar sınava girsem mi? İşte bu düşüncelere boğulmuşken, benim Türk edebiyatı bölümünde kalmamı sağlayan önemli kişilerden biridir; Prof. Dr. Orhan Bilgin.

Dersimize girdiği ilk gün, ondan öğreneceğim her şeyin sadece kuru bilgi olmayacağını anlamıştım. Hepimize sorular sorup bizi tanımaya çalışmıştı. Sıra bana geldiğinde, tarihi çok sevdiğimi, tarih okumak istediğimi belirttim. Bana Nihat Sami Banarlı’yı ve birçok edebiyat tarihçisini anlatarak, “Sen de edebiyat tarihçisi olursun.” demişti. Bu söz benim için adeta bir rehber olmuştur.

Orhan hocam derslerinde, hiçbir zaman sadece kuru bilgi veren bir hoca olmadı. O aynı zamanda, Türk milletinin sahip olduğu maddî ve manevî değerlerin, sözlü aktarıcısı oldu. Bize anlattıkları kaynaklarda bulunamayacak özellikte ve kıymetteydi. “Hocam, bunları yazın, başkaları da öğrensin” dediğimiz zaman: “Ben sizlere anlatıyorum, siz de çevrenizdekilere anlatacaksınız.” derdi. Nitekim benim, derslerde anlattığım bir çok anekdot, Orhan hocamın bize anlattıklarıdır. İstanbul’u bizlere semtleriyle, karış karış anlatan ve sevdiren hocam bu güzel şehrin

* TOKİ Kayaşehir Anadolu Lisesi, İstanbul (emineakduzen@yahoo.com).

hangi semtinde ne yetişir, eskiden nasıl bir yerdi... Bunların hepsini anlatmakla kalmaz mimari dokusunu da aktarırdı. Sanat tarihi açısından İstanbul'un camiilerini, çeşmelerini, çinilerini de ondan öğrendik dersem yanlış olmam.

Türk halk edebiyatı derslerimiz diğer üniversitelerden farklıydı. Biz şifahî kültürü ve önemini Orhan hocamdan öğrendik. Yeri geldi Türk halk edebiyatı, yeri geldi Türk dili, yeri geldi Türk tarihi, yeri geldi Türk folkloru üzerine konuştuk ve her bir yolun başına adeta bizler için bir meşale dikti.

Bir gün Süleymaniye Kütüphanesi'nden bahsederken, Süleymaniye Camii'nin yapımı sırasında yaşananları, hatta vitraylarının özellikleri hakkında bizlere ilginç bilgiler aktarmıştı. Onu can kulağıyla dinledikten sonra soluğu Süleymaniye'de almıştık. İstanbul'u onun anlattıkları sayesinde sevdik. Bize Süleymaniye'yi anlatırken söz döndü dolaştı, Yahya Kemal'in *Süleymaniye'de Bayram Sabahı* şiirine geldi. Bu şiir artık bizlerin gözünde adeta destanlaştı. Bizlere Orhan hocam dönüp dedi ki: "Süleymaniye'de Bayram Sabah' ı şiirini ezberlemezseniz ahirette on parmağım değil yirmi parmağım yakanızdadır." Acaba gerçek mi yoksa şaka mıydı bu? İlk an bir sessizlik oldu. O kadar uzun şiir nasıl olurdu da ezberlenirdi diye aklımızdan geçti. Bunun bir şaka değil gerçek olduğunu anladık. İçimizde ezberleyen arkadaşlarımız oldu. Bir gün bana "Emine şiiri ezberledin mi?" dediğinde utancımı anlatamam. Şiirin yarısını ezberlemiştim ama bu yeterli değildi tabii. O an "Hocam söz bu şiiri öğrencilerime ezberleteceğim." cümlesi ağızdan çıktı. Orhan Hocam güldü ve odasına gitti. Artık söz ağızdan çıkmıştı. İşte o gün bu gündür bu sözümü yerine getirmeye çalışıyorum. Bu tebessüm ettiren olayı *Süleymaniye'de Bayram Sabahı* şiirini işlerken öğrencilerime de anlatırım. Aradan kısa bir süre sonra bazı öğrencilerim bu şiiri ezberleyerek bana sürpriz yaptılar. O an Orhan hocamın yapmak istediği şeyi anladım.

Yüksek lisans ve doktora derslerinde hocamızın farklı yönlerine de tanık olduk. İki üç saatlik uzun derslerimizde öğrencilerine ikram ettiği çaylar ve ünlü edebiyatçıların hayatından kesitler onu hayranlıkla dinlememizi sağlardı. Orhan Bilgin hocamız bizlere samimiyeti, şifahî kültürü, halkı tanımının edebiyat araştırmacısı için önemini ve daha birçok hususu aktaran yeri doldurulamaz saygıdeğer bir bilim adamıdır. Nice uzun ve sağlıklı yıllara hocam.